

ارزیابی آلودگی به بروسلا آبورتوس در شیر گاومیش های شهر تبریز به روش الیزا

محسن عزیزی^۱، خسرو محمدی^۲، محمد علی زحمتی^۳، مهدی منصوری^۴

۱ و ۳. دانشجوی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

۲. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، استادیار دانشکده دامپزشکی، گروه بهداشت مواد غذایی، آبزبان و اپیدمیولوژی، تبریز، ایران

Asgharzahedv4@gmail.com

مقدمه: بروسلوز به عنوان یکی از بیماری های باکتریایی و واگیر دار مهم در صنعت دامپروری می باشد، که توسط باکتری گرم منفی بروسلا ایجاد می شود. این بیماری میان انسان و دام مشترک بوده و به راحتی از طریق تماس شغلی و یا مصرف شیر خام آلوده و یا مصرف سایر فرآورده های دامی آلوده همانند خامه و پنیر تازه نیز انتقال می یابد که در نتیجه موجب بیماری افرادی که از فرآورده آلوده دامی استفاده کرده اند، خواهد شد. بیماری بروسلوز علیرغم کنترل در بسیاری از کشور ها در ایران بصورت اندمیک مشاهده می گردد. هدف از انجام این مطالعه تعیین میزان آلودگی با بروسلا آبورتوس در شیر گاومیش های بود که در لیبنیاتی های سطح شهر تبریز عرضه شده است. روش کار: برای انجام این مطالعه ۴۰ نمونه شیر خام گاومیش از لیبنیاتی های سطح شهر تبریز در زمستان ۱۳۹۶ به صورت تصادفی تهیه شد. بر روی نمونه های تهیه شده، تست حلقه ای شیر با آنتی ژن بروسلا آبورتوس تولیدی توسط موسسه سرم و واکسن سازی رازی و تست الیزا با کیت تشخیصی وجود بروسلا آبورتوس در شیر شرکت آی دی وت فرانسه انجام شد. بحث و نتیجه گیری: آلودگی با باکتری بروسلا آبورتوس در ۱۲ نمونه (۱۴/۱۱ درصد) مشاهده گردید. با توجه به نتایج حاصل به نظر می رسد که شیرهای توزیع شده در سطح شهر از دامداری هایی که میزان درگیری و آلودگی به بروسلا در آن ها بالا بوده تأمین می شود و لازم است با برنامه ریزی دقیق و مناسب از توزیع شیر های آلوده جلوگیری شود.

کلمات کلیدی: بروسلا آبورتوس، شیر، گاومیش، تبریز، الیزا

گزارش یک مورد سارکوئید پیشرفته و منتشر در اسکروتوم یک رأس قاطر

علی رضائی^۱، محسن عزیزی^۲، سید اصغر زاهد^۳

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، استاد دانشکده دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی، تبریز، ایران

۲ و ۳. دانشجوی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

Asgharzahedv4@gmail.com

مقدمه: سارکوئید به عنوان شایعترین تومور پوستی در هر دو جنس، نژادهای مختلف تک سمیان (اسب، الاغ و قاطر) و کلیه رنگ های آنها می باشد. رایج ترین مکان های بروز این تومور نواحی با پوست نازک و کم موی سطح بدن است. اشکال مختلف آن شامل نوع پنهان، زگیلی، فیبروبلاستیک و مخلوط می باشد. روشهای درمانی آن متنوع بوده و مشکل عمده این روشها عود مجدد بعد از درمان است. مواد و روش کار: در بهار سال ۱۳۹۶ یک رأس قاطر نر ۵ ساله با وزن حدود ۴۰۰ کیلو گرم با توده ای نسبتاً بزرگ بر روی ناحیه اسکروتوم و غلاف قضیب به درمانگاه دامهای بزرگ دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز ارجاع گردید که در معاینه دمایی بدن، آهنگ و تعداد ضربانات قلب و تنفس طبیعی بود و در ملامسه توده مذکور، سفت و کمی دردناک بود که همراه با مقداری خونریزی بود و ناحیه را درگیر کرده بود. حیوان با دایازپام (۰/۲۲ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم) و زایلازین (۱/۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم) و کتامین (۲/۲ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم) بیهوش گردیده و پس از برداشت کامل توده از ناحیه، اخته هر دو بیضه نیز انجام گردید. نمونه برداری از توده برداشت شده جهت تشخیص آسیب شناسی انجام گردید. بحث و نتیجه گیری: آزمایشگاه آسیب شناسی حضور سلولهای فیبروسیت و فیبروبلاست را گزارش و نوع تومور را سارکوئید تأیید نمود. سارکوئید که از تومورهای معمول در تک سمی ها است (۱/۳ کل گزارشات) مکانیسم ناشناخته ای دارد ولی ویروس پاپیلوما را در ایجاد آن دخیل می دانند. سارکوئیدها (زگیلی یا فیبروبلاستیک) به صورت موضعی مهاجم می باشند ولی متاستاز نمی دهند.

کلمات کلیدی: سارکوئید، اسکروتوم، قاطر